Hlava nad vodou - Kiďák, Vojta Tomáško

HLAVA NAD VODOU

E
Povídám, tam u nás v hospodě „Na hrázi“
H7
každý měl svůj vlastní džbánek,
hráli
tam vandráci, nečet´se bulvár
E
a měli jsme klidnější spánek.
Povídám, tam u nás v hospodě „Na hrázi“
E7 A
ani se nechtělo domů
E
teď je tu ticho, smutno a draho
H7 E
a zazpívat už není komu.

E
R: Já bych to neviděl až zas tak černě,
A7 E H7
já bych to nevzdal ani náhodou,
E A7
dokud se otáčí matička země,
E Gdim H7 E
dokud je ještě hlava nad vodou.

Můj přítel František, co bydlí u řeky, ten co má půjčovnu lodí,
nekoupí noviny, jak je rok dlouhý, říká že mozku to škodí.
Co je mu do toho, jak se má Iveta a kdo si s kým vyměnil lože,
sedne si do trávy, otevře lahvový a jen ať si blbnou můj bože.
R:
Jsem z jiné planety, jiného světa, slušný a laskavý býval,
chci zpátky naději, lásku i víru, všechno to o čem jsem zpíval.
Nevěřím na řeči, že je tak špatně, že půjdem o žebrácké holi,
budu si notovat, po cestách z kamení, i když to někdy dost bolí.
R:
Četl jsem v Blesku, tam přece nelžou, dopadli zloděje koní,
čekám až napíšou, že sedí na Borech, ti co tu opravdu škodí.
Povídal František, 1618, vtrhlo se na radnici,
nejde to po dobrým, půjde to po zlým a šup z oken na ulici.